

РЕШЕНИЕ

№ 5815

гр. София, 01.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в
публично заседание на 09.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на
прокурора КОСТОВ, като разгледа дело номер **8561** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

К. А. В., гражданка на А., [дата на раждане] в [населено място], А., не е
доволна от решение № 617/ 15.08.2012 г. на заместник председателя на Държавна
агенция за бежанците, с което е отказано да ѝ бъде предоставен статут на бежанец
и хуманитарен статут.

В жалбата са въведени оплаквания, че решението е издадено при съществено
нарушение на процесуалните правила и противоречи на материалния закон.
Подателката ѝ сочи, че в рамките на производството пред ДАБ е изложила
последователно и пълно всички обстоятелства и причини от хуманитарен характер,
поради които тя и семейството ѝ търсят закрила в Б.. Решението обаче не съдържа
разграничение и анализ на личната ѝ история в светлината на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. К.
настоява, че неправилно административният орган приема посочените от нея данни
за извършените репресии спрямо съпруга ѝ в А. като недостоверни. Изводът, че 16
години престой в страната не може да се оцени като хуманитарно обстоятелство е
повърхностен и необоснован. Касае се за пълно отчуждение от арменската култура и
страна и настъпила интеграция на семейството ѝ в българското общество. Искането до
съда е за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне на органа.

Ответникът, председателят на ДАБ, не ангажира становище по делото.

Представителят на прокуратурата дава заключение за основателност на
жалбата.

От фактическа страна се установява:

Първото искане за закрила, отправено от К. А. В. датира от м. август 1998 г. С

решение на председателя на Агенцията за бежанците при МС е отказано предоставяне на статут на бежанец. След обжалване пред ВАС с решение № 6278/28,06,2002год ВАС-петчленен състав връща преписката на АБ поради процесуално нарушение. С решение от 17,12,2002год на председателя на АБ молбата ѝ за предоставяне на статут на бежанец била отхвърлена. Същото било обжалвано, но с окончателно решение № 710/29,01,2004год на ВАС-5 чл.с-в жалбата била отхвърлена. С повторна молба от 2004год К. А. В. поискала закрила. С решение от 29,04,2004год СГС отхвърля жалбата срещу негативното за молителката решение. През 2007год К. А. В. отново поискала статут на бежанец и молбата ѝ отново била отхвърлена. Същото се случило и през 2008година. През 2010 година при поредното искане с решение на Председателя на ДАБ № 135/29,03,2011год искането е отхвърлено, като решението не е обжалвано. На 26,05,2011година е подадена осмата поред молба от К. А. В. за предоставяне на статут на бежанец/стр.71/. Същата е поддържана и на 14,07,2011година/стр.70/ и на 30,08,2011/стр.69/. По последните две молби е постановено решение в ускорена процедура № УП-147/02,09,2011год на ИО при ДАБ, което е прогласено за нищожно с решение №5057/10,11,2011год на АССГ по адм. Д. № 7974/2011год и преписката е върната за произнасяне по реда на производството по общия ред по молбата от 26,05,2011год.

Желанието за закрила е потвърдено и в молба искане от 30.08.2011 г./стр.67/, когато е оформен регистрационен лист, според който се касае за гражданка на А., с висше образование, омъжена. В интервю споделя, че в страната си на произход не е членувала в политическа партия, но съпругът ѝ е имал проблеми с арменските власти в периода 1994-1996 г.. В Б. пристигнали през 1996 г. легално заедно с двете си деца, а тук през 1997год се родило и третото им дете. НВ периода 1994-1996годи цивилни лица, вероятно полицаи редовно идвали в дома им в Е. и взимали със себе си съпруга ѝ. Задържали го за по няколко дни и го освобождавали. След няколко месеца съпругът ѝ заминал за Русия и след като се върнал, двамата с децата си заминали за Б.. Спрямо жалбоподателката насилие или заплаха не е оказвано. К. не е арестувана или осъждана в А. или другаде. Настоява, че хората в Б. уважават и подкрепят нея и семейството ѝ, всички членове на което се чувстват напълно интегрирани в българското общество

Преписката съдържа справка № 2096/ 19.04.2012 г. за актуалната обществено – политическа обстановка в А. и състоянието на човешките права в периода 2009 г. – 2012 г. В с.з. е представена и приета и справка №01-5047/27,09,2012год за актуалната обществено – политическа обстановка в А. и състоянието на човешките права в периода 2009 г. – 2012 г.

Решение № 617/ 15.08.2012 г. на заместник председателя на ДАБ е съобщено на К. А. В. на 28.08.2012 г. Жалбата, въз основа на която е образувано делото, е депозирана на 05.09.2012 г. и е допустима.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган – заместник председателят на ДАБ е оправомощен със заповед № 03 80/ 26.07.2012г., при спазване на процесуалните норми и след обсъждане на посочените в рамките на производството факти.

Статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се

ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея - чл. 8, ал. 1 ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 4 и 5 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, което би довело до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗУБ. Следователно осъществено преследване се явява такова събитие в живота на търсещия закрила, което предполага ярък, конкретен и непротиворечив спомен за преживяното или за страха това да не се случи или повтори спрямо него или близките му.

В рамките на проведеното интервю на търсещата закрила е предоставена възможност да посочи и обоснове причините, поради които е напуснала страната, от която произхожда и нежеланието ѝ да се завърне в нея. Жалбоподателката е категорична, че не е била принудена да отпътува от родината си, а се позовава на продължителността на престоя на семейството ѝ в Б.. Не се твърдят и не се установяват наличие на опасения за сигурността и правата ѝ по изброените в чл. 8, ал. 1 ЗУБ причини – раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не са заявени. Като е приел, че не са доказани предпоставките по чл. 8, ал. 1 ЗУБ, ответникът е издал съответстващо на материалния закон решение. Обратният извод не може да бъде обоснован с данните за посегателство спрямо съпруга на К. през 1994 г. Дори да се ценят като установени по несъмнен начин, същите не представляват вероятен източник на опасност от преследване понастоящем.

Несъгласието на жалбоподателката е насочено към изводите на ответника за липса на материалноправни предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Разпоредбата предвижда, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. К. не твърди спрямо нея да е налице реален риск от посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ.

Решението съдържа преценка на ситуацията в страната чрез позоваване на справка от дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” в Държавната агенция за бежанците, която е изготвена към 19.04.2012 г. В нея се сочи, че на 2.11.2009 г. след продължителни преговори между А. и А. относно спорната област Н. К. двете страни са подписали споразумение за разрешаването на проблема на основата на международното право. Същото се потвърждава и справка с изх. № №01-5047/27,09,2012год. Предвид обществено - политическата ситуация в Р. А. през последните години, както и спецификата на конфликта и неговото видово и териториално проявление, преценката на актуалната по време обстановка е от съществено значение за обосноваването на административния акт във връзка с извода за наличието или не на "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или

международен конфликт" по смисъла на тълкуването, дадено с решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009 г. по дело С - 465/2007 г. Съгласно информацията, съдържаща се в справката, няма данни за груби нарушения на човешките права в Р. А.. Индиции за съществуване на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилни лица при въоръжен вътрешен или международен конфликт не се съдържат и в годишния доклад за 2012 г. на А. I. (в частта му относно Р. А., стр. 66 от същия). По изложените съображения отказът на административния орган за предоставяне на хуманитарен статут е законосъобразен. Не се установяват и предпоставките по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, тъй като оспорващата не заявява член на семейството ѝ да има предоставен статут в Р. Б.. Съображенията, подкрепящи желанието ѝ да се установи в Б., не могат да бъдат възприети като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните и материални разпоредби. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена

Мотивиран от изложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. В., гражданка на А., [дата на раждане] в [населено място], А., срещу решение № 617/ 15.08.2012 г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: